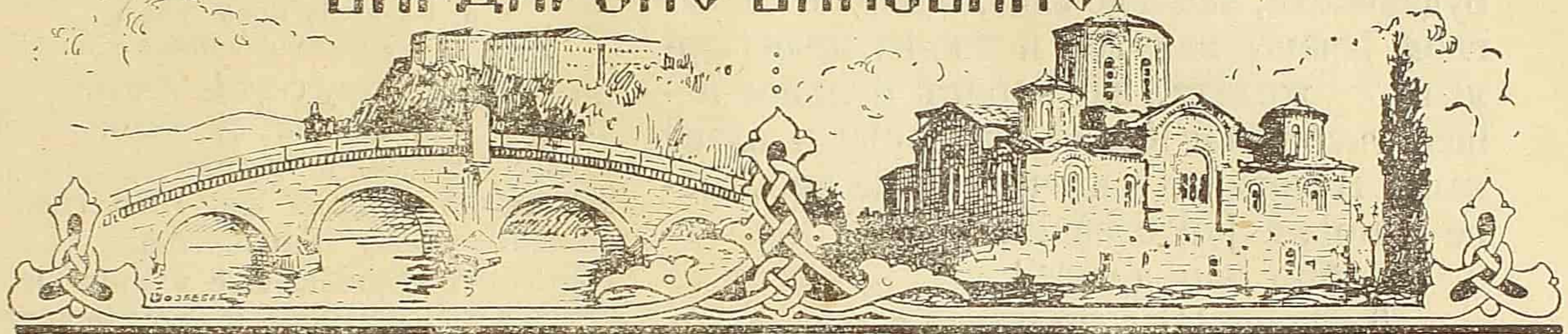

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ВАРДАРСКЕ БАНОВИНЕ

22. НОВЕМБРА 1930. ГОД.
СУБОТА

БРОЈ 2 ДИНАРА

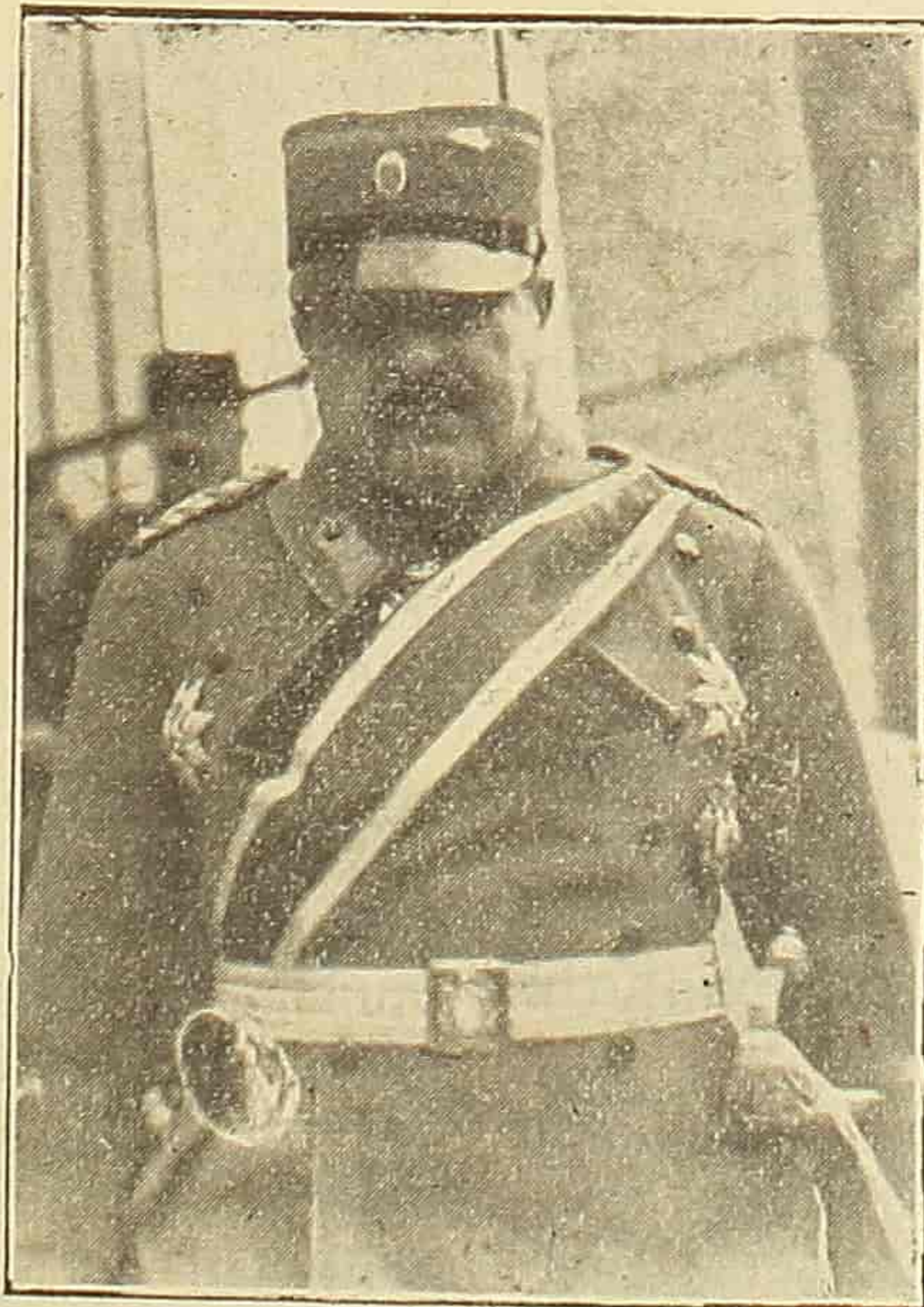
ГОДИНА I. Број 34
СКОПЈЕ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ излази један пут недељно. Годишња претплата је 80, а за иностранство 140 динара. Огласи се примају по утврђеној тарифи. Рукописи, огласи и претплата се шаљу на адресу Банске Управе за Уредништво Службеног Листа.

Добро нам дошао!

Јуче је дошао у наше стародревно царско Скопље Претседник Краљевске Владе, Господин Петар Живковић, Министар унутрашњих дела, дивизијски генерал и почасни ађутант Његовог Величанства Краља Југославије. Посетио је први пут, у службеној дужности, као високи државни функционер, Јужну Србију колевку нашег народног и државног живота, земљу која је очувала најлепше и најдивније традиције нашег националног и државног живота. Дошао је у Бановину где га одушевљено поздрављају и старо и младо, сељак и грађанин и цео народ широм Повардарја, Подримља и Струмице. Поздрављају га и многобројне хумке наших незнатих јунака и витезова, јер је остварен њихов свети завет за чије остварење пролише своју драгоцену крв и жртвоваше своје племените животе. Поздрављају га Куманово, Шемница, Овче Поље и Брегалница; Кајмакчалан, Добро Поље и многа

друга војишта на којима су исписане најлепше странице југословенске историје. Поздрављају га и наши древни споменици, јер доживеше дане славе и величине!

Претседник Краљевске Владе,
Генерал Г. ПЕТАР ЖИВКОВИЋ

Дошао нам је државник, најближи и први сарадник нашег витешког, мудрог и омиљеног Краља, на делу народног и државног препорода, човек за чије ће име бити везани нејплеменитији напори у службу Краљу и Отаџбини, најсјајније успехе на консолидацији наше простране, моћне и драге Југославије, јер је доба од шестог јануара прошле године забележило и најмудрије и најкорисније реформе, које су допринеле да наш државни живот крене путем народне слоге, солидарности, љубави, напретка и цивилизације. У Претседнику Краљевске

Владе и у личности господина Петра Живковића поздрављамо одушевљеном љубављу и човека српског и југословенског Југа, јер је он изданак и чедо Вардарске Бановине, те

нам је у толико милије што дочекујемо и великог мужа, ретког госта, заслужног државника и нашег драгог земљака у дубокој вери да ће његово делање и у будућности, као и до сада, допринети наглом јачању изнутра и споља нашег државног живота, на корист и понос нашег љубљеног Краља, на срећу и славу наше Бановине, а на част наше простране и моћне Југославије!

Добро нам дошао!

Да живи Његово Величанство Краљ Југославије!

Да живи господин Претседник Владе!

Да живи Краљевска влада!

Министри у Скопљу

Јуче у петак 21. овог месеца приспели су у Скопље Господин Петар Живковић, претседник Краљевске владе и Министар унутрашњих дела, у пратњи Министра Правде Д-ра Сршкића, Министра Финансија Др. Шверљуге и Министра без портфеља Др. Швевла.

Високе госте дочекао је на станици Госп. Бан Вардарске Бановине Жика Лазић са особљем чиновништва Банске Управе, претседник Општине са кметовима и одборницима, командант треће армијске области, почасна чета, сважумана и родољубива друштва, управа еснафа, много народа из Скопља и околине и ученици средњих школа. У част доласка високих гостију Скопље је окићено државним заставама. О овом инспекционом путовању проговорићемо у засебном чланку. Поздрављајући добродошлицом сараднике Његовог Величанства, ми им желимо да из нашег царског Скопља понесу најлепше успомене уверавајући их да је народ наше Бановине вазда готов да у свако доба следује позиву свога витешког владоца и наше владе за добро Отаџбине и срећу наше велике Југославије.

Десетогодишњица ослобођења Клисуре Одушевљена клицања Краљу и Југославији

На Митровдан ове године Клисура и околна места у срезу босилградском најсвечаније прославише десетогодишњицу присаједињења Краљевини Југославији. Варошица, где је ово славе извођено добила је свечан изглед. Окићена цвећем, заставама и заставицама добила је свечано празнично рухо. На улазу подигнут је био велики славолук, са двама већим заставама на крају и Краљевом сликом у средини, а испод ње уметнички натпис: „Добро нам дошли“. У центру варошице, на тргу пред црквом, подиг-

нута је била велика трибина лепо украшена са натписом на платну:

- 1) Југославија наша мила
Ти си у срцима свима.
- 2) Југославија мила мати
увек ћу те тако звати.
- и 3) На крају новог доба
Ускликнимо: живела слога!

Рано у јутру свет је испунио Клисуру. Села околна надлазила су корпоративно под заставама. Прво је дошло Драјинце, које је водио стари ветеран из 1876. године Таса Павловић, после Грознатовци, Стрезимировци. Нарочито одушевљење учинио је повећи број сељака из Кострошевце, које је дочекала музика.

У 8 часова била је свечана одборска седница општине клисурске на којој је одушељено поздрављен Њ. В. Краљ, који је испунио идеал векова и сан покојног вође и борца — да Клисура 1878 год. остане под Србијом — Ранђела Станојевића. Па је одбор једнодушно изабрао за почасног грађанина Клисуре г. Живојина Лазића, Бана Вардарске Бановине због његових великих заслуга за Југ уопште и његовог великог интересовања за Клисуру.

Када је народ до 10 часова испунио Клисуру у својој лепој народној ношњи, онда је у овдашњој цркви отпочело благодарење. Црква је била дупке пуна. Чинедијствовала су три свештеника. Када је отпевано многољетствије Њ. В. Краљу одржао је говор свештеник Станко Тошевић. Он је у главном рекао:

— Браћо! Са појимањем величине милости Всемогућег што је обилно изли на рад наш — све су мисли наше Краљу, за Њега куцају срца наша. Са Његовим именом поноси се народ велики од охолог Кајмакчалана до седог Триглава и од плавог Јадрана до златног Тимока, У рату Витез — први, у миру Вођ челичан. Син најчистије југословенске расе. Његова мисао свуда се осећа. Његов поглед свуда бди. Дело је ово велико Његово. На миг Његов умири се завађеност у селима и варошима, преста рушење и поделе. Стварањем југословенског национализма завитлана је моћност једне величине... Лаворике славе плешће векове за Њега.

Са страна хрватских, од лепог Загорја долазаше мноштво народа да Му се поклоне и кажу: хвала! Са словечачких брегова, са равна Баната, Бачке, Барање и китњастог Срема, са кршевитог Приморја, Лике и Босне чуло се одано: Хвала! На свим странама — на Северу и Југу, на Истоку и Западу простране државе пева се песма Краљу, химна Њему. И у општој хармонји и ми кажемо: хвала — Њему — Краљу Великом Александру I. У општој радости и ми одушељено узвикнимо: Живео наш љубљени Краљ! Живела Југославија! Амин.

Из цркве пошло се трибини. Мноштво је народа ту. До трибине је и одред добровољаца из 1876. и 1877. год. Има их још у животу двадесетак, било их је стотину. Одавде су и неколико четовођа и ађутанта код Черњајева

и других војсковођа. Учествовали су у борбама на Дрини, Делиграду, Алексинцу и др. Симпатичне старине у белој народној ношњи са тробојком на руци, коју је пришио приређивачки одбор! Радиле су и један трешњев топ. Миле су им приче из тог доба острагуше, мартинке, из доба бестрашних јунака, мрких и чађавих од барута. Тада... и ново доба пуно убиствених изума која муте свет!...

На трибини заузели су места г. Јован Петровић начелник среза босиљградског, свештенство, официри и др. Под интонацијом државне химне народ побожно скида капе а затим претседник општине клисурске Милентије Танчић отвара збор са неколико речи. Упућују се телеграмама Њ. В. Краљу, Претседнику Владе и Г. Бану наше бановине. Народ френетично кличе Краљу, одушевљено „живео“ ори се и уноси дубоко међу брдима клисурским.

Из Двора дошао је овакав одговор:

— Господину Станку Тошевићу, свештенику; претседнику одбора за прославу десетогодишњице присаједињења среза босиљградског Краљевине Југославији — Клисура.

„Његово Величанство Краљ благоволео је наредити ми, да изјавим захвалност на изразима оданости поднесеним са прославе десетогодишњице присаједињења среза босиљградског Краљевине Југославији. Министар двора Б. Д. Јевтић.

На трибини ређају се говорници: Коста Поповић, овд. који између осталог каже да је сада доба широког југословенског национализма, који је повео сам Краљ и да смо и ми исто одани Југословени као што је и Шумадинац.

Одлично је говорио Радисав Илић учитељ из Драинца, који је нагласио борбу овога краја из 1876. 1877. год. и данашњу величину Југословенства, која се нарочито осећа после 6. јануара.

Миладин Ивановић, учитељ из Котрошевце говори темпераментно о добрим особинама овога краја.

Даље говоре: Коста Дранчић, Александар Јовановић, омладинац, па узима реч Станко Тошевић срезтеник, који резимира говоре претходника — да је овај крај део од живог тела југословенског, крв из истог југословенског организма. Народ одушевљено кличе Краљу.

После подне био је банкет у основној школи за око педесет званица. Наздравио је Шпира Шибалић учитељ из Таље. Стари добровољац из 1876. и 1877. год. Милан Влајковић, свешт. Станко Тошевић, па је одржао здравицу г. Јован Петровић, срески начелник, који је између осталог рекао:

— Ова прослава одушевила ме је, те сам принуђен да одам хвалу приређивачком одбору и целокупном грађанству. Ми сви требамо по својим силама да радимо на државном добру. Наша држава је нарочито ојачана од 6. јануара, када је Краљ узео управу. То се у сваком правцу осећа и види.

Учинићу све што могу да ово лепо место напредује. Будите уверени да ће те пут имати у најскоријем времену. То је жеља Господина Бана. Дobar пут — то је живот овога места. А он ће се урадити како је најбоље.

Што се тиче отварања грађевинарске школе у Клисури, које је питање дотакнуто од предговорника, мислим да се и то може остварити, јер овде је сво становништво заинтересовано — печалбарско. Све што зависи од мене ја ћу учинити.

Дозволите ми на крају да поздравим старе ветеране из 1876. и 1877. год. са живели!

Увече је била илуминација, па је весеље настављено дубоко у ноћ.

На овоме месту потребно је истаћи особиту хвалу, признање и благодарност у име грађанства из Клисуре за успех ове прославе г. г. Влад. Петровићу, старешини поште, Евстратију Илићу општинском деловођи, Радисаву Илићу учитељу, Драгољубу Јовановићу, учит., Драг Стајковићу, учит, Милети Ивановићу учитељу као и г-ци Д-р Загорки Радонић, који не жалише труда да би се прослава што свечаније извела.

Приређивачком одбору стигле су неколике честитке са разних страна. Нарочито лепа је била честитка г. Сотира Радојичевића банског већника, као и општине и грађанства из Сурдулице.

С. Т.

Др. Милан Занковић

Наша здравствена политика на Југу

Државна болница у Скопљу

Ни на једном пољу државног живота нисмо наследили тако мршаво наслеђе од бивше Турске Империје као на пољу здравствености.

Када смо у 1912. години одузели Јужне крајеве од Отоманске Империје, нашли смо до душе по коју касарну, зграду за по који ућумат или другу какву државну зграду, али болница, грађанских болница за народ, нисмо нашли готово никаквих. То је у осталом потпуно појмљиво, јер једна од одлика тадањег турског државног живота и јесте била баш у томе што за социјална питања није имало никаква смисла: пружити својим сиротим грађанима какву угодност у животу, учинити социјално слабим друштвеним слојевима какву олакшицу, турскоме државном режиму било је потпуно несхватљиво и с тога и неизводљиво.

Карактеристичан пример нам за ово даје баш сам град Скопље где при нашем доласку 1912. године нисмо затекли никакву болницу. Било је до душе мала болница за војску, али за грађанство, за народ, није било ничега, сем неких

колеричних барака које су чуване у резерви за случај какве могуће колеричне или друге епидемије.

Ако се пак узме у обзир да је Скопље већ тада било знатан град, други по величини у Македонији, седиште многобројних власти и страних претставника са великим залеђем, лако се може појмити како је лечење тада морало бити примитивно и илузорно, а о осећању какве благодети државне Управе наравно није могло бити ни речи.

Зато је наш државни задатак специјално на томе пољу био врло тежак: требало је створити све изнова, ваљало је учинити огроман финансијски напор.

Одмах по нашем повратку у земљу 1918. године када је почело да се приступа првом сређивању прилика, отворена је овде у Скопљу Енглеско-Српска Болница која је била смештена у садашњим зградама 21. пеш. пука. Та је болница дејствовала близу годину дана и у народу се прочула и била је позната као болница Леди Пеџет. Крајем 1918. године та је болница прешла дефинитивно у наше руке и пресељена је са свога дотадашњег седишта у два зидана павиљона на путу за Куманово на самом излазу из вароши, од којих је један био започет још за време Немаца и тада од нас довршен. Болница се тада почела водити као окружна и располагала је са нешто више од 80 постеља.

Премда су смештајне прилике у овој болници с почетка биле врло скромне и примитивне, потреба за болничком негом и лечењем нагло се увећавала и проширивала.

Тако рећи преко ноћи од једнога источњачког насеља, тадање Скопље почело се претварати у модеран град, из примитивних прилика турскога државног живота, прешло се од једном на развијене социјалне односе и потребе модернога живота. Народне масе почеле су да се лече у све већем и већем броју и обраћале су се за помоћ установама које им је Држава за ту циљ била наменила.

Чланови ново отворених Окружних Уреда, разна рударска предузећа, многобројно особље са наших жељезница, мали службеници из многобројних надлештава, осуђеници Казненог Завода и т. д. и т. д. све је то у све већем и већем броју наваљивало на болницу и с правом се обраћало све чешће и чешће за болничку негу.

Потреба за проширавањем била је огромна, свакодневно су се морали враћати многи болесници јер места у болници није било. Према тадашњим нашим сретствима није се могло наћи никакво друго решење већ се приступило подизању барака добивених од репарација.

Премда су дрвене куће добивене од репарација на пракси нису показале целисходне, јер не дају довољну заштиту од временских промена, нарочито у овим Јужним крајевима за време жарких готово тропских летњих припека. У току 1923. и 1924. године постављено је у

болничком кругу 5 дрвених павиљона; болница је проширена на 160 постеља и добила је следећа одељења: хируршко, интерно, (које је обухватило заразно и душевно) гинелешко-акушерско, кожно-венерично, одељење за очне болести и за болести уха, грла и носа.

У току 1924. године инсталиран је и раније добивени рентгенов апарат, те створено засебно одељење рентгенолошко.

Али живот је текао својим током, бујао и необуздано тражио своје, и ако примитивна, са многим импровизацијама, Скопска је болница потпуно у тишини настављала и проширивала свој рад.

Премда се болница и даље водила као: „Скопска окружна болница“ у њу су почели пристизати болесници из свих крајева Јужне Србије: Струмице, Ђевђелије, Охрида, Струге, Дебра, Пећи. Новог Пазара, Куманова, Криве Паланке и т. д.

Питање о подизању једне модерне болнице за цео наш Југ све се више и више наметало, најзад 1926. године приступљено је откугу једног знатног комплекса земљишта поред пута за Горње Водно на енергично заузимање Великог Жупана скопске области г. Антонија Вилдовића и приступљено је зидању два павиљона: туберкулознога и дечијег.

С почетка јесени 1927. године довршени су туберкулозни и дечији павиљон али о усељавању у ове зграде није могло бити ни речи пошто је сада тек требало обе зграде попунити новим болничким намештајем, рубљем, инструментима, и свима другим потребама. Поред тога ваљало је оградити макар само један део болничкога круга, који је стајао потпуно отворен, требало је макар и делимично изнивелисати болничко земљиште око зграда, које је било страховито изривено са огромним јамама и рововима. Тако те зиме болничке су зграде остале неупотребљиве и све је остало по староме.

Тек с пролећа 1928. године доласком за Министра Народног Здравља г. др. Добривоја Гер. Поповића, Министарство се заинтересовало питањем сеобе болнице у нове зграде схватајући прешну потребу и важност овога питања. Створан је и стављен болници на расположење кредит потребан за набавку инвентарског материјала, нивелисање и ограђивање једнога дела болничкога круга.

14. јуна 1928. године извршена је најзад сеоба већег дела болнице у нове болничке зграде, пошто је претходно израђен брижљив распоред смештаја појединих одељења. У нове зграде су прешла следећа одељења: хируршко, интерно, одељење за очне болести, за болести уха, носа и грла и рентгенолошко одељење. Поред тога у нову се зграду преселила Управа са канцеларијама, апотека са собама за оставу лекова, магацин за храну, рубља и т. д. У старој болници остала су свега два одељења: гинеколошко-акушерско и кожно венерично.

Преласком болнице у нове модерне зграде дефинитивно је била створена нова етапа у оснивању једног великог болничког центра у Скопљу за целу Јужну Србију.

Но премда су ове болничке зграде са електричним осветљењем, енглеским клозетима, водоводом, купатилима, просторним и видним болесничким собама, представљале велики и стваран напредак и пружале народу ових крајева установу која има да лежи и ублажује његове бољке и невоље, да га васпитава и да развија његов смисао за хигијену и чистоту, рад у новим болницама био је спочетка скопчан са великим тешкоћама.

Не треба заборавити да нове болничке зграде нису претстављале неку заокружену целину удешену за компликоване потребе читаве једне болнице; недостајало је пуно важних болиничких потреба те је опет ваљало импровизирати. Тако болница није имала своје капеле већ је зато импровизирала једну собу у сутерену дечијег павиљона; болница није имала своје перионице већ се рубље прало у перионици у старој болници и отуда се довлачило колима; болница осим тога није имала никаквих тремова ни шупа, те се угаљ за огрев морао држати у једној соби у сутерену дечијег павиљона и т. д. и т. д.

Прилаком грађења нових болничких павиљона није био уведен систем централног грејања, већ су се болничке просторије и даље грејале обичним ливеним пећима.

Неописана оштра зима 1928-1929 године ставила је болницу одмах у почетку пред тешку пробу. Хладноћа је била тако велика да су на више места водоводне цеви, које су дубоко у зиду биле спроведене, прскале и стварале велике непријатности.

Но највећа тешкоћа долазила је свакако услед тога што болница није имала канализације. А одржавати једну болницу од 200 и више постеља без канализације, то претставља свакако једну готово несавладљиву тешкоћу.

По систему који је у новоподигнутим павиљонима био усвојен, у клозетне се јаме сливала сва вода потребна за испирање клозета, но поред тога већи део воде из купатила и водоводних шоља. На тај се начин у клозетне јаме сливала свако-дневно огромна количина воде. О неком чишћењу те воде заједно са фекалијама уобичајним начином бурићима, преко концесионера, није се могло ни помислити, с обзиром на огромне издатке које би то чишћење стало. Тако је дакле целе јесени 1928. као и пролећа 1929. Управа болнице морала се помоћу импровизацијом ископаних упијајућих јама и које је вода убацивана пумпањем. Да је овај примитиван и нехигијенски начин одвођења клозетне воде претстављао ипак једину могућу солуцију, није потребно нарочито истаћи. Тек с јесени 1929. године саграђена је седиментирајућа и упијајућа јама са покривеним прилазним цевима за туберкулозни пави-

љон, а дечији павиљон добио је те исте јаме тек у марту 1930. године. И тако је то питање бар делимично за сада било решено.

Друге половине 1928. год. и целе 1929. г. болница је функционисала на два потпуно одвојена места, тако да су на излазу из вароши на путу за Куманово остала била два одељења: гинеколошко-акушерско и кожно-венерично, а сва остала болничка одељења са управом дејствовала су у новим зградама у Горњем Водну. Лако је појмљиво колико су услед тога биле створене тешкоће за Управу у снабдевању и исхрани обеју болница. Но и поред тога без сталног надзора од стране Управе, особље на одвојеним одељењима, нарочито на гинеколошко-акушерском, остављено једино старању шефова, било је недисциплиновано у сталним међусобним сукобима и трвењима све на уштрб правилне неге болесника.

Нешто из горе изложених разлога, али нарочито предвиђајући тешкоће функционисања одвојених одељења у зиданим павиљонима у старој болници, зими у болесничким собама са подом од обичног бетона, са једноставним прозорима и таваницом. Управа је још у јесен 1928. године поднела била Министарству предлог да се 4 декерове баракe преселе и инсталирају у кругу нове болнице, што је и урађено, те је стара болница дефинитивно напуштена.

СЛУЖБЕНИ ДЕО

ОГЛАСИ

Бановинска болница у Гњилану

Набавка животних намирница

Управа ове болнице одржаће I. усмену јавну лицитацију 15. децембра 1930. године за набавку животних намирница и потрошног материјала за време од 1. јануара до 1. априла 1931. године с тим ако ова лицитација не успе одржаће другу у скраћеном року и то 31. децембра 1930. год.

Лицитација ће се држати овим дневним редом		
1. Хлебац	у вредн. дин.	8.000
2. месо	" "	6.000
3. маст са поврћем и варивом	" "	3.000
4. кравље пресно и кисело млеко	" "	6.000
5. бакалук и ост. друге потребе	" "	4.000
6. дрва за гориво	" "	10.600

Ова ће се лицитација држати у канцеларији економа болнице и у поменуте дане од 10 до 12 часова. Услови за ову лицитацију могу се видети у канцеларији економа болнице сваког дана у канцеларијско време.

Из канцеларије бановинске болнице у Гњилану 15. иновембра 1930. год. Бр. 866.

Оглас Расадника среза подримског

На основу решења начелника среза Подримског Бр. 10303 од 24. септембра 1920. год. на дан 27. новембра 1930. год. у канцеларији начелника среза Подримског Пољопривредног одељења у Ораховцу, обавиће се друга усмена лицитација за набавку ниже означеног материјала за потребе расадника среза Подримског и то:

1. 400 комада бандера за матичњак америчке лозе.
2. 400 килограма глатке гланциране жице.
3. 5500. комада коља разне величине.

Означени материјал од стране најповољнијег понуђача има се излиферовати за 20 дана од дана саопштења решења о уступању означене набавке франко расадник.

Сви лицитанти пре почетка лицитације полажу на име кауције по 5% од приближне цене вредности материјала.

Ближи услови за поменути материјал могу се видети сваког дана у канцеларији пољопривредног референта среза Подримског, за време канцеларијског рада.

Позивају се заинтересована лица, да означеног дана дођу и лицитирају. Лицитација почиње у 8 часова пре подне а траје до 5 часа по подне.

Из канцеларије среза Подримског у Ораховцу Бр. 10303 од 12 новембра 1930. године.

1—1

Набавка животних намирница

У смислу прописа члана 82—105 Закона о Државном Рачуноводству и Правилника за извршење одредаба из одељка „Б“ уговора и набавке истог закона одржаће се прва усмена лицитација за доле означене болничке потребе за време од 1. јануара 1931 год. до 1. марта 1931 године и то на дан 13. децембра 1930 г. у канцеларији економата болнице с тим ако овога дана не буду успеле које од лицитација доле означених артикала да се друга усмена лицитација има одржати на дан 22. децембра 1930. године.

Лицитације оба дана почеће у 10 часова пре подне и трајаће док траје надметање. Лицитираће се следеће:

- 1) Хлеб од брашна бр. 1 и 3.
- 2) Месо говеђе.
- 3) Свињске масти.
- 4) Бакалук.
- 5) Вариво и поврће.
- 6) Млеко кравље.
- 7) Дрва за гориво.
- 8) Сточна храна и
- 9) Мртвачки сандуци.

Ближи услови се могу видети сваког дана у канцеларији Управе болнице. Кауција се полаже комисији за извршење лицитације у канцеларији економата болнице до 10 часова пре

подне. Понуде накнадне као и кауције после 10 часова неће се примати. Све набавке примаће се франко болница.

Из канцеларије Управе бановинске болнице Вардарске Бановине у Лесковцу, 2. новембра 1930. године Бр. ?

1—3

Набавка ћебади и веша за бановинску болницу у Власотинцу

На основу чл. 82—105 Закона о Државном Рачуноводству и Правилника за извршење одредаба из одељка „Б“ уговори и набавке. Управа болнице одржаће на дан 10 децембра 1930. године у 11 часова пре подне у својој канцеларији прву оферталну лицитацију за набавку ћебади и рубља.

Услови су прописани и могу се видети сваког дана у болничкој канцеларији.

На случај да ова лицитација не успе, одржаће се други на дан 30 децембра 1930. год.

Лицитанти имају собом понети документа предвиђена тач. 6. чл. 13. Правилника у Зак. о Држ. Рачуноводству.

Набавка ових потреба износиће око 30.000 динара, кауција се полаже на болничкој каси и то наши држављани 5% а страни 10% од предрачунске суме за набавку.

Из канцеларије бановинске болнице у Власотинцу 8. новембра 1930. године Бр. 1383.

Набавка животних намирница

На основу чл. 82—105 Закона о Државном Рачуноводству и Правилника за извршење одредаба из одељка „Б“ поменутог закона. Бановинска болница Вардарске Бановине у Приштини одржаће прву усмену лицитацију на дан 9. децембра 1930 год. за испоруку потребних количина меса говеђег, телећег и јагњеће, масти свињске, хлеба белог и црног; на дан 10. децембра 1930 године за испоруку потребних количина мртвачких сандука, животних намирница, поврћа, варива, млека слатког и киселог, бакалука, канцеларијског материјала и друге потребе а за четврто тромесечје буџетске 1930|31 године а за месец јануар, фебруар и март 1931 године.

Лицитација почиње тачно у 11 час. пре подне и траје док се не заврши у канцеларији исте болнице.

Кауција се полаже сваког радног дана на каси болнице као и на дан ицитације најдаље до 10 часова најстаријем члану комисије.

Лицитанти који буду учествовали на овој лицитацији биће дужни да покажу сва потребна уверења и документа о подобности и способности својој у квалитативном и материјалном погледу сходно чл. 13 тачка 6 одељка под „Б“ правилника Закона о Државном Рачуноводству.

У случају да се ова прва лицитација не одржи, одржаће се друга 29. и 30. децембра 1930. године истим редом као и 9. и 10. децембра 1930. године.

Ближи услови могу се видети сваког радног дана у канцеларији исте болнице.

Бр. 1238 од 30. октобра 1930. године из канцеларије бановинске болнице Вардарске Бановине у Приштини. 2—3

Продаја кукуруза, пасуља, пшенице и кукурузовине

Према наређењу Краљевске Банске Управе Вардарске Бановине III. Бр. 31276 од 24. јула 1930. године, и Закона Државног Рачуноводства начелник среза Шарпланинског у Призрену, путем јавне лицитације на дан 2. децембра 1930. године пред канцеларијом суда општине града Призрена, изложиће се јавном лицитацијом продаја и то: 1060 кгр. пшенице, 4000 кгр. у клипу кукуруза, 110 кгр. пасуља и 1600 снопова кукурузовине, произведено на расадничком имању.

Почетна продајна цена пшенице 1,50 дин., кукуруза 0,40 дин., пасуља 2,50 дин. рачунајући од 1 кгр. а кукурузовине по 1 снопу 0,30 динара.

Лициданти полажу 5% на име кауције.

Лицидација почиње у 8 часова пре подне и траје до 4 часа по подне.

Из канцеларије начелства среза Шарпланинског у Призрену 7. новембра 1930. године Бр. 25151. 2—3

Набавка животних намирница

Управа Дечијег дома у Битољу одржаће на дан 29. новембра 1930. године од 11 часова пре подне, у својој канцеларији у улици Аристиде Бријана бр. 117, прву јавну усмену лицитацију за набавку животних намирница за издржавање штићеника, а за време од 31. јануара 1931. године до 31. јуна исте године.

У случају да прва лицитација не успе, друга ће се одржати 15. децембра а трећа 31. децембра.

Кауција се полаже на сам дан лицитације комисији, пре почетка исте, која износи за наше поданике 5% од целокупне вредности предмета који се лицитира, а за стране поданике 10%.

Накнадне се понуде неће ни од кога примати.

Ближи услови могу се видети сваког дана у канцеларији дома.

Из канцеларије Бановинског Дечијег дома у Битољу бр. 892 од 29. новембра 1920. год. 2—3

Набавка разних потреба за болницу у Власотинцу

На основу члана 82—105 Закона о Државном Рачуноводству и Правилника за извршење

одредаба из одељка „Б“ уговори и набавке, Управа бановинске болнице у Власотинцу одржаће на дан 7. децембра 1930. године у 11 часова пре подне прве усмене јавне лицитације за набавку свих болничких потреба као што су: хлеб бели и црни, млеко, маст, месо, бакалук, зелен, поврче и дрва за гориво, а за време од 1. јануара па до 30. априла 1931. год.

Услови су прописани и могу се видети сваког дана у канцеларији економа болнице.

На случај да се ова прва лицитација не би могла одржати, одржаће се друга на дан 28. децембра 1930. године.

Лициданти имају донети документа предвиђена тач. 6 чл. 13 Правилника у Зак. о Држ. Рачуноводству.

Кауција се полаже на каси болничке Управе најдаље до 11 часова пре подне одређеног дана за лицитацију и то наши држављани 5% а страни 10% од предрачунске суме артикла који се лицитира.

Из канцеларије бановинске болнице у Власотинцу 7. новембра 1930. године 1—3

Бановинска болница у Тетову

Набавка животних намирница

На дан 28. новембра 1930. године у канцеларији економата бановинске болнице у Тетову одржаће се прва усмена јавна лицитација за набавку свих артикала за исхрану болесника и особља болнице, канцеларског и потрошног материјала за време од 1. јануара до 31. марта 1931. год.

Лицидација почиње у 11 часова пре подне.

У случају да прва лицитација не успе, одржаће се друга јавна лицитација на дан 18. децембра 1930. године.

Услови и сва обавештења могу се добити сваког радног дана за време радних часова у економату болнице.

Кауција се полаже на каси ове болнице на дан лицитације.

Бр. 1093. Из канцеларије бановинске болнице у Тетову, 23. октобра 1930. год. 2—3

Бановинска болница у Охриду

На основу чл. 82—105 Закона о Државном Рачуноводству, на дан 19. новембра 1930. године у 11 часова одржаће у својој канцеларији прву оферталну лицитацију за набавку болници потребних артикала, за време од 1. јануара до 31. марта 1931. год.

Кауција се полаже се код Управе бановинске болнице у Охриду, и то: за хлеб 500 динара; месо 500 динара; колонијалу 1000 динара; дрва 500 динара; поврће 400 динара; сламу и креч 100 динара.

Ако ова лицитација не успе, одржаће се друга на дан 9. децембра 1930. године у исто време и под истим условима,

Услови лицитације могу се видети сваког радног дана у канцеларији ове болнице за време канцеларијско.

Бр. 2001. — Из канцеларије бановинске болнице у Охриду, 9. октобра 1930 год. 3—3

Набавка намирница за бановинску болицу у Велесу

У смислу Закона о Државном Рачуноводству, Управа бановинске болнице у Велесу одржаће прву усмену лицитацију за испоруку свих намирница од 1. јануара до 31. марта 1931. године.

Личитација ће се обавити у болничкој канцеларији следећих дана:

1.) На дан 20. новембра 1930. год. у 11 часова пре подне за испоруку:

а) 585 кила хлеба белог у вредности динара 2.000.

б) 720 кила хлеба црног у вредности динара 2.300.

Истога дана у 2 часа по подне за испоруку поврћа и зелени у вредности дин. 2.700.

2.) На дан 21. новембра 1930. год. у 11 часова пре подне за месо и маст свињску:

а) 800 кила меса говеђег и др. у вредности динара 9.200

б) 60 кила масти свињске у вредности динара 1.500.

Истога дана у 2 часа по подне за испоруку млечних производа:

а) 1500 кила млека пресног у вредности динара 7.500

б) 400 кила млека киселог у вредности динара 3.200

в) 11 кила сира домаћег у вредности динаре 200.

На дан 22. новембра 1930. год. у 11 часова пре подне за испоруку мртвачких сандука у вредности динара 800.

За испоруку ових потреба, лицитанти ће положити кауцију на каси Пореске Управе у Велесу у следећем износу:

1.) За испоруку хлеба белог и црног динара 300

2.) За испоруку поврћа и зелени дин. 200.

3.) За испоруку меса и масти свињске динара 1.000.

4.) За испоруку млечних производа динара 700.

5.) За испоруку бакалских намирница динара 1.500

6.) За испоруку мртвачких сандука динара 100.

Личитанти су дужни положити документа, која се траже по тач. 6. чл. 13. Правилника за извршење законских одредаба из одељка „Б“ уговори и набавке.

Ако прва лицитација не буде успела било из којих разлога, друга лицитација одржаће се истим редом у дане: 16, 17. и 18. децембра 1930. год.

Услови и друга обавештења могу се видети сваког дана у канцеларији болничкој за време радних часова.

Из канцеларије бановинске болнице број 2247 од 19. октобра 1930. год. у Велесу. 2—3

Подизање спомен чесме у Власотинцу

Одбор за изградњу спомен чесме у Власотинцу, позива каменоресце вичне вештачким радовима, да до 1. децембра тек. године изволе поднети овом Одбору понуде за израду делова спомен чесме од цепског, вештачког камена и мермера.

Предрачунска сума за камене радове је Динара 46.451.20.

План и предрачун се могу видети у канцеларији Управитеља Школе у Власотинцу.

Срески одбор за подизање спомен-чесме у Власотинцу.

Оглас о издавању под једногодишњи закуп Вакуфско-меарифских објеката у Тетову

Према одлуци Вакуфско-меарифског поверенства у Тетову Бр. 416. од 23/X. 1930. год. јавном и усменом лицитацијом издаваће се под једногодишњи закуп сви Вакуфско-меарифски објекти у Тетову.

Личитација почиње 23. новембра 1930. год. која траје до 31. X. 1930. год.

Услови се могу видети сваког радног дана за време канцеларијског рада у канцеларији Вакуфско-меарифског поверенства у Тетову.

Из канцеларије Вакуфско-меарифског поверенства у Тетову Бр. 416. 23. октобра 1930. године. 2—3

Народна Одбрана у Скопљу

Народна Одбрана одржаће свој Други конгрес 21, 22. и 23. новембра 1930. године.

Свечана седница биће 21. т. м. у 10 часова у свечаној сали Соколског Дома, а јавна манифестација на тргу Краља Петра 23. т. м. у 10 часова.

23. т. м. у 18 часова даваће се чајанка у Соколском Дому, а 20¹/₂ часова у Народном Позоришту свечана претстава.